

ה"ת 33663/01/16 - אחמד סקר נגד מדינת ישראל - מדור הגנת הסביבה

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 33663-01-16 סקר נ' משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט וויליאם חאמד
מבקש	אחמד סקר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל - מדור הגנת הסביבה

החלטה

עניינה של החלטה זו שלושה כלי רכב שונים, שפרטיהם כדלקמן:

רכב משאית מ.ר. 7990767

רכב משאית מ.ר. 68-480-15

רכב מחפרון מ.ר. 57512-4

בבקשתו שהוגשה בתיק ה.ת. 53607-07-15 עתר להורות למשיבה להשיב לידיו את המשאית מ.ר. 6848015 הנ"ל.

בהחלטה מיום 2/10/15, לאחר דיון במעמד הצדדים, דחיתי את בקשתו להשיב לידי המשאית מ.ר. 6848015. וערר על החלטה זו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי בהחלטה מיום 8/11/15, בתיק ע"ח 27161-10-15.

בבקשתו שהוגשה בתיק ה.ת. 33663-01-16 עתר המבקש להשיב לידיו את המשאית מ.ר. 7990767 ואת המחפרון הנ"ל.

בהחלטה מיום 28/2/16 דחיתי את בקשתו להשיב לידיו את המשאית מ.ר. 7990767 והמחפרון הנ"ל.

עתה מונחות בפניי שתי בקשות מאת המבקש: האחת, להשיב לידי את המשאית מ.ר. 7990767 והמחפרון הנ"ל, ובקשה לעיין חוזר בהחלטה מיום 2/10/15 שניתנה בתיק ה.ת. 53607-07-15.

אדון להלן בכל בקשה, בנפרד.

הבקשה לעיין חוזר בתיק ה.ת. 53607-07-15:

כאמור, עניינה של בקשה זו עיין חוזר בהחלטה מיום 2/10/15 לעניין רכב משאית מ.ר. 6848015.

בהחלטה הנ"ל קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה כי המבקש ביצע עבירות של השלכת פסולת ברשות הרבים, וכי לא ניתן להסתפק בהטלת תנאים מגבילים כנגד השבת הרכב למבקש, נוכח הרשעותיו הקודמות של המבקש בעבירות דומות, והעובדה כי לידי הושבו בעבר כלי רכב דומים, לאחר שנמצא מבצע באמצעותם עבירות דומות, והוא שב וביצע לכאורה עבירות דומות באמצעות הרכב נשוא הבקשה כאן, דבר המצביע על קיומו של סיכון ממשי להישנות מעשי עבירה בעתיד, ופגיעה באינטרס הציבורי עקב כך. בית המשפט המחוזי, בהחלטה בערר שהוגש מטעם המבקש, אימץ את קביעותיו של בית משפט זה, לרבות המסוכנות הנשקפת מהמבקש לשלום הציבור ורכושו, על רקע עברו הפלילי של המבקש וקיומו של מאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו, ודחה את הערר בהחלטה מיום 8/11/15.

בסעיף 6 לבקשה לעיין חוזר, שהוגשה בחודש אפריל 2016, טוען ב"כ המבקש כי לאחר עיין בחומר החקירה, עם הגשת כתב אישום כנגד המבקש לעניין העבירות בגין נתפסה המשאית כאן, עולות נסיבות חדשות המחייבות עיין חוזר בבקשה. ראשית, ההחלטה מיום 2/10/15 וההחלטה בערר מיום 8/11/15 ניתנו לאחר הגשת כתב האישום לעניין האירוע נשוא הבקשה לעיין חוזר (בתיק ת"פ 24119-09-15), והרי ב"כ המבקש הגיש לתיק בית המשפט טיעוני תשובה בכתב לתגובה בכתב מטעם המבקשת, והוא עשה כן לאחר שעיין בחומר החקירה שברשות המשיבה, שנמסר לו לאחר שהוגש כתב האישום כנגד המבקש. משכך, אין לקבל טענה כי יש צורך לעיין בשנית בהחלטה הנ"ל נוכח נסיבות שעלו לאחר עיין בחומר חקירה, כאשר ההחלטה ניתנה לאחר שב"כ המבקש כבר עיין בזמנו באותו חומר חקירה. שנית, וגם לגופן של הטענות בבקשה לעיין חוזר, דינן להידחות, שכן, בית המשפט הזה ובית המשפט המחוזי הגיעו לכדי מסקנה, לאחר איזון בין כלל האינטרסים הציבוריים וזכות הקניין של המבקש, כי מסוכנותו של המבקש מחייבת המשך החזקת המשאית ולא להשיבה לידי. משכך, דין הטענה כי המשך התפיסה של המשאית אינה מידתית, להידחות.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך כי הרכב נתפס על ידי המשיבה לפני למעלה משנה, וכי טרם החלה פרשת התביעה בתיק העיקרי, ת"פ 24119-09-15. חלוף הזמן יש בו כדי להקים שינוי נסיבות אשר מצדיק עיין חוזר בהחלטה קיימת. אין לומר כי המדובר בפרק זמן קיצוני המחייב כבר עתה להשיב את הרכב למבקש, שכן, המחוקק הורה כי תפוס כאמור יוחזק עד תום ההליכים, תוך צפייה כי ההליך העיקרי סביר כי ימשך תקופה לא קצרה. עם זאת, ראוי לבחון בשנית את ההחלטה במידה וההליך העיקרי לא יתקדם בהמשך, לאחר הדיון הקרוב לשמיעת הוכחות, וזאת על מנת לצמצם ככל הניתן את הפגיעה בזכות הקניין של המבקש, לזכותו עומדת חזקת החפות.

על כן, אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר.

הבקשה להחזרת תפוס בתיק ה.ת. 16-01-33663:

כאמור, עניינה של בקשה זו רכב משאית מ.ר. 7990767 ורכב מחפרון מ.ר. 4-57512.

החלטה בבקשה ניתנה ביום 28/2/16, במסגרתה דחיתי את הבקשה להשיב את הרכבים הנ"ל למבקש, לאחר שמצאתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכיח ביצוע לכאורה של עבירות של השלכת פסולת ברשות הרבים באמצעות כלי הרכב הנ"ל, וכן הגעתי לכלל מסקנה כי לא ניתן להסתפק בהטלת תנאים מגבילים כנגד השבת הרכבים למבקש נוכח הרשעותיו הקודמות, השבת רכבים לידי בעבר והישנות מעשי עבירה לאחר מכן, כאמור גם בהחלטה מיום 2/10/15 ובהחלטה בערר, במסגרת תיק ה.ת. 15-07-53607 הנ"ל, והסבירות הגבוהה להישנות מעשי עבירה בעתיד, נוכח אלה.

לאחר מתן ההחלטה מיום 28/2/16, הגיש המבקש בקשה נוספת מיום 5/7/16 להשבת הרכבים הנ"ל משלא הוגש כתב אישום תוך 6 חודשים מיום תפיסתם, זאת, בהסתמך על הוראת סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969, וכי לא מתקיימת כל תכלית להמשך תפיסת הרכבים, בחלוף פרק שמן כאמור, והדבר גורם למבקש נזקים ממשיים. התקיימו מספר דיונים בפניי במעמד הצדדים, לרבות הליך גישור שלא צלח.

המשאית נתפסה ביום 13/1/16 והמחפרון נתפס ביום 28/1/16.

ב"כ המבקש הצהיר בישיבת יום 10/7/16 כי במידה ויוגש כתב אישום עד ליום 28/7/16, הוא יחזור בו מהבקשה, ובמידה ולא יוגש כזה עד למועד הנ"ל, יוחזרו הרכבים למבקש. (אף שבהמשך אותו דיון הוא טען כי במידה ויוגש כתב אישום כאמור, הוא יטען לגוף הבקשה). ב"כ המשיבה הסכימה להצעה זו.

לפי ב"כ המשיבה, כתב אישום הוגש ביום 27/7/16, בתיק ת"פ 16-09-54516, ובשל שביתה במזכירות בית המשפט במועד זה, התיק נפתח במזכירות אך ביום 11/8/16. עיון בכתב האישום בתיק בית המשפט מלמד כי הוא נתקבל במזכירות ביום 27/7/16 וביום 11/8/16, דבר התומך בדברי המשיבה כי היא הגישה אותו בפרק הזמן עליו הסכימו הצדדים, היינו, לפני יום 28/7/16. משכך, המשיבה רשאית להמשיך להחזיק ברכבים עד תום ההליכים, משהוגש כתב אישום תוך 6 חודשים מיום התפיסה.

עוד אעיר כי בית המשפט רשאי להיעתר לבקשה של המשטרה או התביעה להורות על הארכת תקופת המשך החזקת תפוס, גם במידה וחלפו שישה חודשים מיום התפיסה או בחלוף פרק הזמן שקבע בית המשפט בהחלטה מסוימת, היינו, להורות על הארכת התקופה בדיעבד, ואף במסגרת בקשה בעל פה, שעולה במהלך דיון מסוים. כפי שציינתי מעלה, הסיכון כי המבקש ישוב לביצוע עבירות דומות בעתיד הוא גבוה, נוכח הרשעותיו הקודמות והנסיבות שתוארו בהחלטות הקודמות השונות, ולכן, ובשל עילת מסוכנות והעדף אפשרות להסתפק בחלופה, יש לדחות את הבקשה שבפניי, וכך אני

עושה.

סוף דבר

אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר בתיק ה.ת. 53607-07-15 ואת הבקשה להשבת תפוס, בתיק ה.ת. 33663-01-16.

המזכירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים בפקס ובדואר רשום.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ז, 20 נובמבר 2016, בהעדר
הצדדים.